Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 86 ★ číslo 13 ★ 26. března 2006 ★ Cena 6 Kč

Téma týdne
Naplnění osudu Josefa Brykse – člena naší církve a válečného hrdiny

Dny evropského dědictví 2006 v Církvi československé husitské

Jako každý rok, i letos se konají Dny evropského dědictví (European Heritage Days - EHD), tentokrát ve dnech 8. – 17. září. Téma vyhlášené na tento rok zní: Otisk slavných jmen – historické objekty, v nichž žili slavní lidé. Národní zahájení Dnů proběhne 8. a 9. září v Jičíně.

I v naší církvi si již EHD získaly své příznivce, bratry a sestry, kteří si uvědomili význam této velké mezinárodní akce, jež má a měla by mít pro církev především misijní poslání. Již několik desítek našich sborů se v září pravidelně otevírá široké veřejnosti, zástupci náboženských obcí ochotně poskytují všem zájemcům informace o památkách, které spravují, a především o naší církvi.

Chcete-li přihlásit památku – váš sbor, případně doprovodnou akci (koncert, výstavu, výtvarnou dílnu apod.) na Dny evropského dědictví 2006 pod lokálním garantem Církev československá husitská, ozvěte se prosím přednostce archivního a muzejního odboru ÚÚR CČSH Mgr. Olze Štěpánové (tel. 220 398 131, mail: archiv@ccsh.cz) nejpozději do 10. června 2006. Tento den bude posledním, kdy Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska jako pořádající organizace Dnů bude přijímat údaje pro zveřejnění v CD katalogu přihlášených památek, který po přihlášení obdržíte. Pokud se budete chtít přihlásit po 10. červnu, budou vaše údaje do katalogu přihlášených památek zaneseny také, ale pouze na on-line přístupu na internetových stránkách www.ehd.cz. Na těchto stránkách jsou také zveřejněny katalogy minulých ročníků EHD a další zajímavé informace o této akci. Budete-li mít jakékoli dotazy ke Dnům evropského dědictví, ráda je zodpovím.

Mgr. Olga Štěpánová

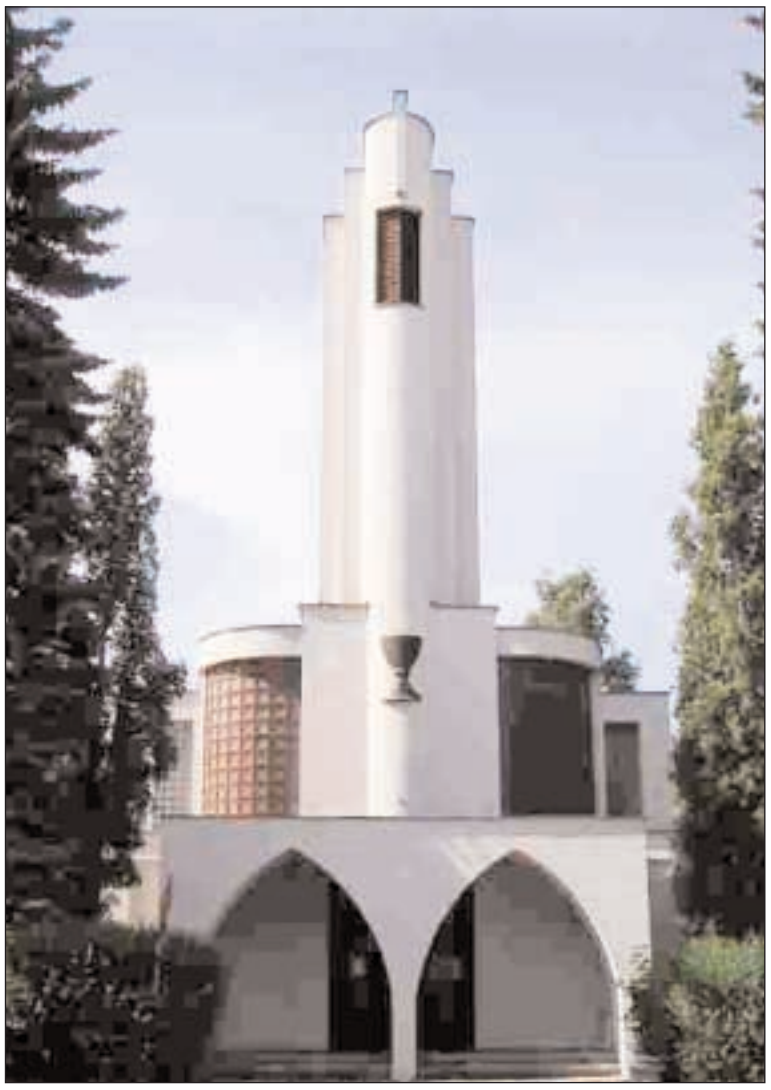

Sbor dr. Karla Farského v Semilech k evropskému dědictví jistě patří

Příslušník naší církve – hrdina a mučedník

Dokončení z minulého čísla

Pak nastaly neblahé únorové události roku 1948 s těžkými dopady na české zahraniční vojáky. Josef Bryks byl přeložen do zálohy "pro svou politickou nespolehlivost a v důsledku nepochopení ideologie lidové demokracie." V předtuše těžkých dnů poslal svoji manželku Trudie s malou dcerkou Soniou (narozenou v květnu 1946 v Olomouci) nazpět do Anglie, to se jim podařilo po překonání řady administrativně-politických překážek. Počátkem května 1948 byl ve svém bytě v Olomouci pro podezření z přípravy ilegálního útěku do zahraničí. Se svými spolubojovníky - důstojníky RAF a československé armády (např. s divizním generálem a maršálem RAF RNDr. Karlem Janouškem) byl držen ve vyšetřovací vazbě v hradčanském "domečku". Před čtyřmi roky byl na tomto místě vězněn už jednou - tehdy ho tam věznilo gestapo.

V prvním procesu byla skupina důstojníků - s výjimkou generála Janouška - zproštěna obžaloby a jejich jednání bylo kvalifikováno jen jako kázeňský přestupek. Po odvolání vojenského prokurátora se v únoru 1949 konalo další přelíčení, ve kterém byla skupina důstojníků uznána vinnými pro zločin přípravy úkladů, zločin zběhnutí a pokus zločinu vojenské zrady. Rozsudek - degradace vojenských hodností, ztráta všech vyznamenání a čestných odznaků a tresty odnětí svobody. U Brykse na 10 roků. Prošel řadou věznic - Plzeň Bory, Mladá Boleslav, Opava, Leopoldov a posléze tábor nucených prací v uranových dolech v Jáchymově. Písemné pokusy zoufalé manželky Trudie z Anglie s žádostí o propuštění válečných hrdinů nebo alespoň o vysvětlení důvodů odsouzení adresované nejvyšším státním a politickým funkcionářům zůstaly bez odpovědi.

V květnu 1950 byl Josef Bryks odsouzen na dalších dvacet roků těžkého žaláře a k peněžitému trestu 20 tisíc korun. Důvod - v plzeňské věznici nepřestával pomýšlet na útěk. Měly mu k tomu posloužit zkušenosti z německých zajateckých táborů. Na svobodu se měl dostat až v roce 1978 po třicetiletém vězení. V roce 1953 a 1955 byly vyhlášeny amnestie, které mu snížily trest o celkem tři roky. Skončil v táboře nucených prací při uranových dolech v Jáchymově. Při životě ho udržovala jeho houževnatá a tvrdá hanácká povaha a také vědomí, že v Anglii na něho čeká otřesená, leč milující manželka s malým dítětem. Těžce pracoval. Nastavoval si směny, aby splnil co nejvyšší normu a po zaplacení všech povinných poplatků za pobyt v táboře mohl z kapesného podporovat starého otce a dcerku Sonju, žijící v Anglii. Dcera však nedostala ani korunu.

Bryks začal podléhat depresím. Strádal především duševně, ovšem útrapy války, německého zajetí a věznění doma ve vlasti, pro kterou nasazoval život, a velmi těžká dřina v uranových dolech se začaly negativně projevovat i na jeho fyzickém stavu. Zdravotní stav se horšil, chřadl. Začala se u něj projevovat srdeční choroba. Aniž se dočkal sebemenší radosti a zejména alespoň špetky naděje, zemřel zklamán okolním světem a svým krutým osudem v noci z 11. na 12. srpna 1957 ve vězeňské nemocnici uranových dolů v Ostrově nad Ohří poblíž Jáchymova. Podle věrohodných svědectví zemřel sice Josef Bryks na srdeční infarkt, ale závažnou skutečnost v tom sehrálo i neposkytnutí rychlé a kvalitní lékařské pomoci, i když možná ani tato by nebyla příliš platná. Jeden z jeho spoluvězňů, JUDr. Zdeněk Kessler, který měl mezi lékaři, také vězni, řadu známých, po letech sdělil, že ani zkušení odborníci neviděli nikdy v životě při pitvě tak hrozný infarkt. Srdce puklo, jako kdyby ho někdo rozřízl skalpelem. Tělesné pozůstatky válečného hrdiny a člověka zklamaného ve své domovině byly anonymně spáleny v karlovarském krematoriu. Urna s popelem nebyla nikdy rodině vydána.

Josef Bryks zemřel ve svých pouhých 41 letech. V německém zajetí a v komunistickém vězení strávil 13 roků svého nedlouhého života. V roce 1991 byl mimořádně povýšen z hodnosti majora do hodnosti plukovníka v. v. in memoriam.

Jeho pohnutý životní úděl se dočkal zpracování v řadě literárních děl:

Jiří Rajlich - Na nebi hrdého Albionu
Ladislav Kudrna - Českoslovenští letci v německém zajetí 1940-1945
Jožka Hušek - Za vlády vrahů
Vítek Formánek - Válka v zajetí
Zdeněk Těšínský - Zapomenutí muži
Trudie Bryksová - Naděje a beznaděje (Votobia 2003)
Knihovna města Olomouce - Osobnosti střední Moravy
a dlouhá řada článků v nejrůznějších novinách a časopisech.

V Praze 9 na Černém Mostě byla po Josefu Bryksovi pojmenována jedna z ulic. Město, ke kterému měl Bryks největší vztah - Olomouc - poctilo v červnu 2005 jeho památku udělením Ceny města Olomouce in memoriam (cenu převzala jeho manželka paní Trudie). Rada města rozhodla v lednu 2006 pojmenovat jeho jménem jednu z ulic v městské části Olomouc - Slavonín. Počátkem ledna 2006 natáčela Česká televize Ostrava v Olomouci a okolí dokument o Josefu Bryksovi do pořadu "Příběhy železné opony".

Církev československá husitská je právem hrdá, že Josef Bryks, jehož hodnocení z úst spolubojovníků a později spoluvězňů překypuje výrazy typu čestnost, statečnost, symbol pravého chlapského kamarádství, láska k vlasti ap., byl příslušníkem naší církve. Dokazuje to i zobrazení Bryksova osobního spisu z vojenské trestnice Opava z r. 1949 na obalu knihy jeho manželky, kde je uvedeno "náboženství československé".

* * *

Paní Trudie ve své knize "Naděje a beznaděje" uvádí na str. 69 bohužel i jednu negativní skutečnost vůči naší církvi: „...Soniny křtiny se konaly

Dokončení na str. 3

Zasedala ústřední rada

V sobotu 11. března se konalo 68. zasedání ústřední rady, z něhož přinášíme výběr z usnesení.

Ideový referát - vnitrocírkevní

* *Postup při přijímání duchovních přicházejících z jiných církví* – stanovisko naukového výboru VIII. sněmu CČSH: Ústřední rada projednala stanovisko naukového výboru, vyslovuje souhlas s předloženým materiálem a ukládá dr. Hradilovi připravit příslušnou směrnici. Uvedené stanovisko pod č.j. 1.2./68 a připravenou směrnici ukládá předložit církevnímu zastupitelstvu (CZ).

* *Mešní víno* – projednání dalších podnětů: Ústřední rada projednala předložené materiály a rozhodla uložit vypracování směrnice ve sněmovních výborech (naukovém a liturgickém). Dále pozastavuje do odvolání rozhodnutí o vydání povolení k výrobě mešního vína z lednového jednání ÚR.

* *Teologická konference:* Ústřední rada doporučuje použít předložený materiál prof. ThDr. Zd. Kučery k přípravě teologické konference v týdnu 19. – 23. června 2006 a ukládá úřadu ÚR připravit zprávu na 69. zasedání ÚR. Rozhodla rovněž o předložení materiálu k diskusi v diecézních teologických poradních sborech.

* *Vyjádření k celospolečensky závažným tématům:* ÚR se na podnět tiskové mluvčí zabývala otázkou oprávněnosti vydávat za n. o. vyjádření k celospolečensky závažným tématům (registrované partnerství, Tibet, apod.) Z diskuse vyplynulo, že farář v takovém případě musí uvést, že jde o jeho soukromý názor. (Dle platného usnesení ÚR nechť kontaktují n. o. v případě dotazu médií na celospolečensky závažná témata aj. tiskovou mluvčí.)

Ideový referát - zahraničí

* *Vídeň:* Ústřední rada projednala předložené materiály a ukládá ThDr. Janu Hradilovi,Th.D. připravit potřebné dokumenty do zasedání CZ.

* *Socha M. J. Husa pro Nikaraguu*: Ústřední rada projednala návrh DR Olomouc a neschvaluje darovací smlouvu sochy M. J. Husa. Ústřední rada rozhodla darovat bronzový odlitek M. J. Husa – zajistí biskup dr. Hradil do částky 15.000 Kč. do 30.dubna 2006. ÚR dále rozhodla o zaslání děkovného dopisu n. o. Orlová.

Dokončení na str. 3

Žebřík do nebe

Když jsem vstupovala do služby přímluvkyně za náš sbor, vzala jsem na sebe břemena druhých lidí. Jejich starosti a bolesti jsem začala pravidelně přinášet Bohu. Je to služba v ústraní a tichosti. Není vždy lehké v ní stát, ale naplňuje můj život radostí a vědomím, že v modlitbách může být člověk užitečný. Zažívám radost z vyslyšených modliteb. Poznávám tak, co obnáší modlit se za dlouhodobě nemocné. Vím, že modlit se podle Boží vůle není jednoduché. Modlitbě se člověk musí učit.

Ráda bych pomohla modlitbou druhému člověku tak, aby jeho problémy a bolesti byly vyřešeny co nejdříve a pokud možno k jeho spokojenosti. V jednom období mé služby jsem toužila po takovém žebříku do nebe, jaký viděl ve snu Jákob. Lidi, které nosím v modlitbách, bych vzala do náruče a vystoupila po žebříku až k samotnému Bohu. Poprosila bych ho, aby vyřešil záležitosti, které je tíží, co nejrychleji. Brzy jsem však pochopila, že tato cesta by nebyla správná. Když se ohlédnu zpět na velmi těžké období v mém životě - několik let jsem trpěla velkými bolestmi páteře - vím, že mě Bůh měl ve své "škole". Učila jsem se u něho velmi užitečné věci: usilovně ho hledat. Učila jsem se s Ním rozmlouvat. Učila jsem se být trpělivá, poznávala jsem, co to znamená věřit Bohu a lidem kolem mne. Bylo to nesmírně těžké období mého života. A podobalo se putování izraelského lidu pouští. Ale i na cestě pouští přicházela pomoc a povzbuzení. Pán mi dal lidi, kteří tou nelehkou cestou šli se mnou. Stali se mi pomocí, nadějí, posilou a radostí na každý den. Začala jsem rozeznávat Boží jednání ve svém životě. Hlavně jsem se učila poznávat Boha samotného v Ježíši Kristu a jeho velkou lásku ke mně. Když skončilo několikaleté Boží "vyučování", on se ke mně přiznal. Proto mne uzdravil z velkých bolestí, abych mohla modlitbou a svou zkušeností sloužit druhým lidem. Tenkrát, v těžkých chvílích, jsem se často ptala sama sebe i Pána, jaký smysl má tak velké utrpení a proč ho musím prožívat zrovna já. Nakonec jsem ke svému utrpení řekla ANO. Pane, já ho přijímám. Dnes jsou pro mne tyto zkušenosti doslova požehnáním. Jsem si jistá, že mě už tehdy Bůh připravoval na službu, ve které nyní stojím. Sama jsem musela projít utrpením, abych dokázala s pomocí Boží být oporou a posilou druhým. Žebříkem, po kterém jsem toužila a který jsem Jákobovi "záviděla", se mi stala modlitba. Bůh mi daroval modlitbu a radost z ní, uzdravil mě i z bolestí. Obklopil mě lidmi, kteří mi pomáhají, abych mohla službu přímluvkyně vykonávat.

Přeji vám, milí přátelé, dostatek víry v Boží milosrdenství a jeho pomoc. Přeji vám odvahu odevzdávat svá trápení i bolesti do Božích rukou s jistotou, že on se o vás postará a neopustí vás.

Eva Zvolánková, Havlíčkův Brod

K výročí narození dr. Karla Farského

Pokračování z č. 11

Všechny dosud uvedené služby mu byly započteny v roce 1915 do postupu v učitelské státní službě celkem čtyřmi léty a pěti měsíci.

Konečně dekretem ze 14. srpna 1914, tedy na začátku světové války, byl Karel jmenován skutečným učitelem při II. české reálce v Plzni s platností od 1. září 1914; žádal o místo na II. reálce na Král. Vinohradech, případně o jiné, dostal tedy Plzeň. Složil tam dne 18. září služební přísahu a v březnu r. 1915 obdržel titul profesora. Obě vinohradské reálky, propouštějíce ho ze svého svazku, vydaly mu tato vysvědčení:

„Ředitelství I. české státní reálky na Kr. Vinohradech: Pan ThDr. Karel Farský po celou dobu svého učitelského působení při zdejším ústavě vykonával veškeré povinnosti svého úřadu horlivě, přesně, vždy ochotně a velmi svědomitě. Přípravy na vyučování konal velice pečlivě; zajímavým výkladem nového učiva i při nedělních exhortách dovedl upoutat pozornost všech žáků, s nimiž jednal velice humánně, upřímně a přátelsky a jichž vědomosti posuzoval vždy nestranně a spravedlivě.

Pro své upřímné jednání a skromnou, milou povahu a vlídné i přátelské chování byl u žáků i ve sboru učitelském velice oblíben. Chování jeho bylo v každém ohledu velice taktní, ochotné a důstojné.

Pan ThDr. Farský odchází z ústavu zdejšího, byv jmenován skutečným učitelem katolického náboženství při II. české reálce v Plzni od 1. září 1914. Podepsané ředitelství propouštějíc jej dnešním dnem ze všech povinností a děkujíc mu za prokázané služby, přeje mu hojného zdaru na další dráze učitelské. Řed. I. české reálky.“

Nastoupení služby v Plzni spadá tedy do začátků světové války. O válečném období později. Zatím něco o mimoškolním Karlově životě a pak i něco o poměru k nadřízené "vrchnosti církevní", jak se církevní nadřízení rádi nazývají.

Jak jsem již zmínil, připadal mi Karel od svého pobytu v semináři pochřadlý. Vzhledem k tomuto jeho chatrnému zdraví radil jsem mu od počátku, aby raději zůstal v duchovní správě a aby nevolil učitelskou dráhu; radil jsem mu tak hlavně proto, že jsem měl obavu, že i on trpí proletářským plicním neduhem, a proto že považuji učitelské povolání za velmi namáhavé, zvláště pro plíce – stejně jako povolání zpěváka a podobně. Vždy mi tanul na mysli bývalý můj profesor, který uče čtyři hodiny po sobě, poslední hodinu více sípal než mluvil. A ten byl zdráv! Poněvadž tedy Karel potřebné fyzické zdatnosti celkem neměl, zrazoval jsem ho od katechetského povolání.

JUDr. Josef Farský

(pokračování příště)

Nad Písmem

Bůh z lásky poslal na svět svého syna

„Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.“ J 3, 14-21

Nikodém, představitel židovské rady, přišel k Pánu Ježíši Kristu naplněn zvědavostí uprostřed noci. Tajně. Snad se bál ostatních Židů, v jejichž mysli již proti Pánu a jeho učedníkům vyvstávalo první podezření. Jeho srdce bylo plné otázek a zvědavosti. Kdo je ten tajemný muž z Nazareta, který proměnil na svatbě v Káni Galilejské vodu ve víno a vyhnal kupčíky z Jeruzalémského chrámu? Nyní mu stál tváří v tvář! Pokusil se mu zalichotit. Ježíš však jakoby ho již dávno znal. Nikodém v údivu vyslechl Ježíšova slova o Božím království, o novém narození člověka z vody a Ducha svatého. Nerozuměl jim. Pán Ježíš mu však po chvíli připomněl i prastarý příběh knihy Numeri o cestě Izraelců pouští. Lid Izraele tehdy reptal proti Hospodinu i Mojžíšovi, nechtěl snášet trápení na obtížné cestě z Egypta do země zaslíbené. Zapomněl, že Mojžíš vyvádí celý národ z otroctví ke svobodě. Cestou trnitou, ale pod bezpečným vedením Hospodinovým. Svojí troufalostí přivodili Izraelci sami na sebe trest. Ohniví hadi je trápili a oni hynuli od jejich uštknutí. Až lítost lidu, chvíle, kdy si tvrdošíjní Izraelci uvědomili, že proti Hospodinu hřešili, probudila Boží slitování. Mojžíš volal k Hospodinu a na Boží pokyn posléze vyrobil sochu bronzového hada, vyzvedl ji na žerdi do výše a kdo na ni pohleděl, byl od smrtícího uštknutí zachráněn. Nikodém ten příběh dobře znal. Byl přece znalcem Zákona. Hospodin tehdy - pokolikáté již – v rozhodující chvíli nehleděl na hříchy svého lidu, ale na jeho lítost a víru, a projevil své milosrdenství. Nakonec promluvil k Izraeli ne proto, aby svůj lid odsoudil, ale zachránil. Co však má tento příběh společného s Ježíšem? To stále Nikodém nemohl pochopit.

Ježíš té noci hovořil k Nikodémovi velice naléhavě. Hovořil o svém poslání od Otce probudit v lidech víru, aby došli do věčného života, byli zachráněni před smrtí a celý svět před temnotou jejich zlých skutků. I po staletích zní Ježíšovo slovo z dnešního evangelia tak naléhavě, že i nás dnes doslova nutí rozhlédnout se kolem sebe. Jaký je vlastně svět, ve kterém žijeme? Ten svět, který Pán přišel zachránit. Z čeho a před čím, ptáme se. Nuže, hleďme kolem sebe – na lidi kolem nás i na sebe samé. Vidíme válečné konflikty, mnohým lidským selháním komplikované lidské vztahy, rozvrácené rodiny, porušování lidských práv. A to všechno působíme my lidé sami sobě! Kdyby se Nikodém odhodlal učinit oné temné noci to, co my dnes, již by souvislost mezi prastarým příběhem Starého zákona a Ježíšovými slovy jistě vytušil. Vždyť svět přece neustále potřebuje Boží lásku a slitování! To je ono pojítko. Tak jako kdysi Hospodin zachránil Izrael před jistou smrtí, kterou na sebe nevěrný lid přivodil svým hříchem, nyní touží znovu, a mnohem důsledněji, promluvit ke všem lidem, dosud ztraceným ve svých selháních, a nabídnout jim cestu nového života. Naplnil se čas a Bůh z lásky poslal na svět svého jediného Syna, aby svět vyvedl z temnot. Poslal ho jako Světlo světu v podobě pokorného služebníka, který se neváhal vyčerpat ve službě potřebným, umyl nohy svým učedníkům a posléze na sebe vzal všechny hříchy světa a na kříži svedl boj za naši záchranu. Naše hříchy nejen unesl, ale hlavně odpustil, abychom spolu s ním mohli povstat k novému životu. „Bůh, bohatý v milosrdenství, z veliké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtví pro své hříchy,“ čteme v listu Efezském.

V Janově evangeliu i listu Efezském se shodně objevuje slovo o Boží lásce k nám. Slovo, které zní do světa plného protikladů, otazníků a nejistot jako veliké Boží vyznání. Vyznání lásky a přitakání tomuto světu a nám lidem v něm. Nám, kterým se odpouští naše hříchy. Ujištění, že jsme to právě my – do jejichž srdcí míří Světlo Kristovo a i skrze nás chce svítit světu. Jako světlo Božího odpuštění, lásky a pokoje, který máme šířit i my sami kolem nás. Pán Ježíš dává nám všem možnost volby. Vydat se na cestu života s ním nebo proti němu. Zamilovat si Světlo, které přišlo na svět, nebo zůstávat v temnotě. Rozhodnutí je na nás. Francouzská teoložka Susanne de Dietrichová k tomu dodává: „Člověk má tu jedinečnou a hroznou možnost odmítnout poslušnost svému Stvořiteli. Bůh totiž nestojí o otroky, nýbrž o syny.“ Na tomto našem rozhodnutí mnoho záleží. Rozhodnout se pro Krista znamená vydat se vstříc Světlu světa. Světlu, které nás bezpečně vyvede ze všech nebezpečí a dovede tam, kde nás náš Pán chce mít. Světlu, které i v nás zapálí plamen své lásky a my ucítíme, že slovo Kristovo „Vy jste světlo světa“ je slovo k nám a o nás. Prosme proto společně Pána: „Zůstaň při mně, abych se stal světlem a zářil druhým.“ (J. H. Newman) Amen.

Vladimír Hraba

Dobrý Bože,
naše srdce nemá klidu,
kdykoli se od tebe
odvracíme.
Vždyť jen u tebe
je pramen života,
ty jsi světlem našich dnů.
V postním čase tě prosíme,
odpusť nám,
že často hřešíme
proti tvojí lásce.
Mocí svého svatého Ducha
ovládni naše srdce
a vyžeň z nich
veškerou temnotu.
Dej, abychom tě stále
více poznávali,
tak jako i sebe sama.
Potřebujeme tvoji lásku
a slitování.
Veď naše kroky
ty sám ve svém světle
a doveď nás
do svého Království.
Pane Ježíši,
zůstaň při nás,
abychom se sami
stali světlem
a zářili druhým.
Amen

Z kazatelského plánu

4. neděle postní

Záchrana není z nás, je to Boží dar

Boží Syn, Ježíš Kristus, Světlo světa, je ztělesněním otcovské Boží lásky k nám. Lidé však na tu nezměrnou lásku odpověděli nepředstavitelným nevděkem a krutostí, když Ježíše potupně ukřižovali. Libovali si v temnotě hříchu, nestáli o světlo shůry. Hospodin nezareagoval nelítostným trestem vůči nelítostnému lidstvu, ale naopak začlenil i golgotskou tragédii do svého záměru záchrany člověka a světa. To nelze pochopit sebedůmyslnějším rozumováním. I všechny satisfakční teorie nejučenějších teologů mají logické slabiny. Kristově oběti dá se porozumět spíše vnímavým srdcem než chladným rozumem. A stane se to tehdy, jestliže Duch svatý vykoná své dílo a učiní člověka znovuzrozeným, obráceným, věřícím (J 3,3). Takový člověk se pak stane Kristovým následovníkem. Jedině na této cestě může potkat živého skutečného Spasitele. To je hlavní smysl této dosti obtížné perikopy Janova evangelia.

Jan Karafiát v jednom svém kázání připomněl, že spasení hříšných lidí byla velmi tvrdá práce i pro Božího Syna. „V něm arci nebyla jedovatost žádná, ale ve mně a v tobě jest jedovatý hřích. Na něho pak byl uvalen všecken ten náš jedovatý hřích a on tak pochodil, jak často pochodí u nás jedovatý had aneb i nejedovatý... Venkovští chlapci, přijdou-li na hada, nezřídka nasbírají kamení a hada ubijí. A tak i Pán Ježíš raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše (Iz 53,5). On všecko podstoupil, čeho zapotřebí bylo, aby bylo hříchů shlazení... pro ty, kteří v něho uvěřili.“

Vstup: Nu 21,4-9

Tužby:

1. Abychom pamatovali na Kristovu oběť a vírou v ní rozpoznávali jedinečný čin lásky k naší spáse...

2. Abychom celým svým životem dosvědčovali a oslavovali Boží lásku zjevenou nám v Kristu ukřižovaném a vzkříšeném...

Epištola: Ef 2,1-10

Evangelium: J 3,14-21

K obětování: J 8,28-29

Závěrečné čtení: Ž 107,17-22 nebo jiné vhodné

Modlitba:

Prosíme, nebeský Otče, o dar tvého Ducha, abychom ve víře chápali i to, s čím si rozum neví rady. Dej nám prožít požehnaným způsobem tuto postní dobu i Velikonoce, k nimž se blížíme. Kéž nám je Kristův kříž znamením naděje a spásy, kéž posílí a utvrdí naši víru! Rač přivést celý svět k poznání, že tvůj Syn přišel nastolit vládu tvé lásky nade všemi lidmi.

Vhodné písně: 20, 53, 54

Příslušník naší církve – hrdina a mučedník

Dokončení ze str. 1

v českobratrském kostele...*(Omyl překladatelky - správně v československém. Důkazem toho je i fotografie šťastné rodinky Bryksových po křtu před Husovým sborem v Olomouci).*

Odstavec pokračuje: "Přišli přátelé, čeští příbuzní a kmotři. To, co mělo být pro mě štastnou příležitostí, pokazil neočekávaný obrat událostí. Když jsme přijeli do kostela, bylo mi oznámeno, že pravidla náboženského ceremoniálu mi nedovolují být přítomna u obřadu. Sonina kmotra tam bude stát místo mě. Vzali mě do místnosti vedle sakristie, kde jsem zůstala až do skončení bohoslužby.

Když jsem byla sama v místnosti, dala jsem tichý průchod svým zraněným citům a nadávala jsem na nelogická a nespravedlivá pravidla, která mi zabránila zúčastnit se křtu svého dítěte. Jednu chvíli mi probleskla hlavou i myšlenka, že snad toto pravidlo se týká jen matek cizinek. Potom jsem odvrhla tuto teorii, poněvadž Sonina kmotra se také narodila v Anglii. Konečně jsem se uklidnila. Nebylo nic, čím bych mohla změnit danou skutečnost a tak jsem ji musela přijmout. Ani jsem o tom s nikým nehovořila a dala jsem přednost uložit všechno hluboko na stránky své paměti."

Důvod nepřítomnosti matky při křtu je zcela nepochopitelný a dnes už těžko vysvětlitelný. Běžná praxe Církve československé při vysluhování svátosti křtu je (a vždycky byla), že se tohoto obřadu zúčastňují nejen oba rodiče a kmotři, ale i prarodiče a další členové rodiny, případně další pozvaní bez jakéhokoliv omezení. Vzhledem k tomu, že se toto událo již v roce 1946, není koho se na důvod tohoto počínání zeptat. Nicméně paní Bryksová dodnes nese zákaz účasti matky na křtu jako nikdy nezhojitelnou ránu.

A jaký byl osud manželky a dcery Josefa Brykse po kvapném odjezdu v roce 1948? Dovedeme si jistě představit, že násilně roztržená rodina neměla nijak lehký život. Nejen po stránce materiální, ale zejména po stránce duševní. Paní Trudie se již nikdy neprovdala, ponechala si jméno Bryksová i s českou koncovkou -ová a s dlouhým -á na konci jména. I touto zdánlivě malou drobností prokázala soucit a lásku ke svému těžce zkoušenému manželovi. Později se z Anglie přestěhovala do USA. Dcerka Sonička vyrostla a vystudovala univerzitu Sorbonnu v Paříži. Provdala se za svého spolužáka. Asi v 35 letech těžce onemocněla, nemoc se stále zhoršovala a poslední roky života prožila na invalidním vozíčku. V červnu roku 2000 zemřela. Smutné a dojemné gesto její matky paní Trudie Bryksové dojalo všechny, zejména z Lašťan a z Olomouce. Při návštěvě České republiky a zejména oblíbené Moravy přivezla k uložení do rodinné hrobky Bryksových urnu s polovinou popela své milované dcery. Prokázala tím, že ač by k tomu měla sto důvodů, nezanevřela na český národ. Pravidelně, již asi dvanáct roků, naši republiku navštěvuje a pokládá květiny jednak ke hrobu své dcery, jednak k pamětní desce svého manžela na pomníku obětí válek v Lašťanech a také ke hrobu našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka v Lánech.

Při shromáždění před slavnostním odhalením pamětní desky v Olomouci zaznělo několik proslovů: z úst spolubojovníků, zástupců Konfederace politických vězňů a dalších - až po primátora města. Svůj projev přednesla - a její slova byla pečlivě překládána - i paní Trudie Bryksová. A byla to právě ona, jen ona! která ve své vzpomínce na hrdinného manžela, na svoji krutou celoživotní bolest a zkoušku i na své trvalé spojení s naší vlastí nejméně dvakrát oslovila Pána Boha, aby mu poděkovala a aby ho prosila za požehnání pro naši zem. Bylo to dojemné, ale současně pro mnohé z nás zahanbující...

Vzpomínkou na životní úděl a krutý osud plukovníka Josefa Brykse chceme uctít nedožité jubileum 90 roků od jeho narození. Vyjádřit pokornou úctu k jeho statečnosti, touze po svobodě, kterou nelze jen vyhlížet se založenýma rukama, nelíčené lásce ke zkoušené vlasti a trpící rodině. Čas chvátá, nové události překrývají ty starší a vytlačují je z lidské paměti. Josefa Brykse by nemělo být zapomenuto nikdy.

Ivo Stavěl,
náboženská obec Olomouc

Zasedala ústřední rada

Dokončení ze str. 1

Tisk CČSH

* *Český zápas:* Ústřední rada projednala předložené koncepce ČZ Ing. Pavla Pánka a RNDr. Heleny Bastlové a rozhodla: 1) sjednotit předložené koncepce v inzertní a obsahové části, 2) do příštího zasedání připravit návrh na jmenování redakční rady, 3) členům ÚR zasílat koncept vydání ČZ vždy v úterý večer (pokud nebude prodlouženo do čtvrtka).

* *Agenda CČSH:* Ústřední rada projednala žádost generálního tajemníka sněmu ThDr. T. Butty a rozhodla vydat Agendu CČSH jako povinný výtisk.

Kurzy CČSH

* *Varhanický kurz* – NO Náchod žádost o příspěvek: Ústřední rada schvaluje příspěvek v částce 8500 Kč.

* *Mezinárodní konference žen* - žádost o příspěvek (Mgr. Naimanová, Rychnov n. K.): Ústřední rada přesunula rozhodnutí na dubnové jednání ÚR (1. 4.) a vyhlašuje rozdělení grantového příspěvku a ukládá ÚÚR zpracovat vyhlášení grantů.

Zahraniční kurzy, konference, rekreace

* *Plenární zasedání GEKE:* Návrh schválený presidiem ÚR CČSH (per rollam) - nominace ThDr. Košíčkové: ÚR CČSH souhlasí, aby CČSH byla zastoupena na Valném shromáždění GEKE 12. 9. – 18. 9. 2006 v Budapešti ses. farářkou ThDr. Světluší Košíčkovou, místopředsedkyní ekumenicko-zahraničního sněmovního výboru a pověřuje ji prosazováním stanoviska CČSH ke všem projednávaným bodům, zvláště pak v otázce změny struktury GEKE. Prezidium schvaluje, aby cestovné bylo hrazeno z prostředků CČSH. (Náklady na stravu a ubytování hradí GEKE.)

* *Ekumenický studijní kurz Josefstal 2006:* Ústřední rada schvaluje účast s. dr. R. Chytilové (ÚÚR) náhradnice: s. J. Klepková (pražská diecéze)

* *Lázně Gorisch* (25. července – 15. srpna 2006): Ústřední rada schvaluje pobyt v lázních Gorisch manželů Salajkových (pražská diecéze) a Naimanových (královéhradecká diecéze).

* *Lubmin* (13. 7. –15. 8. 2006; 10. 8. – 23. 8. 2006): jedna ze dvou nominovaných rodin z olomoucké diecéze, jedna ze dvou nominovaných rodin z brněnské diecéze (bude upřesněno).

Ekonomika

* Ústřední rada schválila *prodloužení nájemní smlouvy a úpravu nájemného firmy SAMUEL, dále firmě New Horizont s. r. o.* (dříve Augustine Enterprises s.r.o) na dobu určitou a to do 31. 12. 2006.

* Ústřední rada schvaluje *pronájem bytu ThDr. Janu Hradilovi, ThD.* za podmínek specifikovaných v nájemní smlouvě (výpovědní lhůta 3 měsíce bez nároku na náhradí byt).

ÚÚR

* Ústřední rada schválila *převedení ses. Mgr. Vladimíry Poupové ze svazku královéhradecké diecéze do ÚÚR* od 1. 4. 2006 a její ustanovení v ÚÚR pro VIII. odbor vnější vztahy.

* CČSH zastoupená ústřední radou schválila *přijetí Marie Kočové do pracovního poměru* od 1. 4. 2006 do 31. 12. 2006 v plném úvazku s tříměsíční zkušební dobou. (pro VIII. odbor vnější vztahy a administrativně-správní odbor).

* Ústřední rada schválila p*rodloužení pracovního poměru Mgr. Tomáše Málka*, pracovníka archivu od 1. 4. do 30. 6. 2006 v úvazku 0,5.

Mgr. Hana Tonzarová,
tisková mluvčí ÚR

Modlitba beze slov

Roman Brandstaetter
(1906–1987)

Jestli se neumíš modlit
slovy
nervi ze sebe šaty
a nesyp si na hlavu popel
ale modli se tak jak umíš
beze slov jako stromy tráva či moře
protože ty rovněž vyslovují modlitbu
beze slov

Slova jsou neumělá a zavádějící
mnohomluvná a vyprázdněná
jsou bez kouzla a bolestně chybují
modli se proto beze slov
jako stromy tráva či moře

Z polštiny přeložil Emil J. Havlíček

Ján Vojtaššák

bol jedným z troch slovenských biskupov menovaných v čase vzniku mladej Československej republiky. Stal sa biskupom Spišskej kapituly, ktorá predtým bola vždy obsadzovaná maďarskými biskupmi. Bol to nový československý štát, ktorý v r. 1921 umožnil nástup a vysvätenie 3 nových slovenských biskupov. Boli to: Ján Vojtaššák, Karol Kmetko a Marián Blaho. Nedá sa poprieť, že biskup Vojtaššák bol priamo pod vplyvom Andreja Hlinku, u ktorého bol kaplánom.

Ak by som si dovolil povedať – biskup Vojtaššák túžil po samostatnom slovenskom štáte s vedúcim princípom katolicizmu. V čase vojnového stavu v r. 1940 bol podpredsedom Štátnej rady. Pre jeho postoj bol 5. 5. 1945 ako vlastizradca zatknutý. Nejednalo sa o akt, ktorý by vyvolali komunisti, ale bola to československá vláda, ktorá žiadala Vatikán, aby bol biskup Vojtaššák pozbavený úradu diecézneho biskupa.

Celkom určite však bol v 50-tych rokoch prenasledovaný a odsúdený do väzenia. Umiera 14. 11. 1965 dva roky po svojom prepustení z väzenia v nemocnici v Říčanoch.

Dnes sa všetci diecézni biskupi rímsko-katolíckej cirkvi vyjadrili za jeho blahorečenie.

On ako osoba z môjho pohľadu je skutočne kontroverzný. Po celú dobu existencie Slovenského štátu v rokoch 1940 – 45 bol podpredsedom Štátnej rady. Jednalo sa teda o najvyšší ústavný orgán. On sám tam bol celkom určite nominovaný ako člen Slovenskej hlinkovej ľudovej strany. Historici vytýkajú biskupovi Vojtaššákovi prinajmenšom pasívny postoj voči prenasledovaniu Židov. Existuje zopár dokumentov, ktoré ho usvedčujú z istého šovinizmu a antisemitizmu.

Z môjho pohľadu si dovolím povedať, že biskup Vojtaššák ako politik ale aj ako cirkevný predstaviteľ zlyhal. Bezpochyby však jeho postoj voči materializmu 50-tych rokov a uzurpácii právd a slobôd cirkvi bol príkladný.

Nie je mojou vecou, aby som posudzoval, či je správne alebo nesprávne započať proces blahorečenia Jána Vojtaššáka. Je však isté, že to prinesie množstvo zbytočných bolestí nielen pre tých, ktorí ho presadzujú, ale aj pre tých, ktorí ho nechcú. V tomto prípade by som povedal, že to chce múdrosť. Na jednej strane budú tí, ktorí trpeli, a na druhej strane tí, ktorí ho mali radi.

Jan Hradil

Poznámka na okraj

Díky pokročilému věku jsem zažila už ledacos. Tak třeba v porevoluční době, po roce 1990, když jsem pravidelně docházela na zasedání Rady městské části Praha 11, na mne kdosi hodil z okna vajíčko a podruhé jogurt. Netrefil se, ale bylo to dost těsné, aby byl patrný úmysl.

Také nedávno jsem se stala terčem útoku v tomto tisku. V církvi jsem už zažila ledacos, takže to beru s nadhledem. Nezlobím se proto na Davida Frýdla, jen mu vzkazuji, že na rozdíl od některých našich duchovních, do bulváru nepíši, ba se ho štítím číst a styděla bych se ho kupovat. Také doufám, že až pomine horké vzrušení mysli vršovického faráře, že pochopí svůj omyl a veřejně se mi v tomto listu za své pochybení omluví.

David Frýdl však ve svém nešťastném článku hrubě znevážil činnost kárných komisí a zlehčil problémy související s obecnou nekázní našeho duchovenstva. Neboť i to je důvod, proč se postupně vyprazdňují lavice našich, kdysi tak dobře prospívajících, sborů.

Nadřízeným církevním orgánům tedy asi nezbude, než se Frýdlovým postojem k církvi odpovědně zabývat. To ovšem není moje věc. Už dávno v církvi nezastávám žádnou funkci a vzhledem k pokročilému věku ani už nehodlám žádnou zastávat.

Církvi jsem však jako laik věnovala celý svůj život. Proto snad mám právo znovu zopakovat svoji otázku: má církev svůj oficiální znak či nikoliv?

Jindřiška Kubáčová

Prosíme autory, kteří chtějí přispět do kalendáře Blahoslav 2007, aby zasílali své příspěvky na e-mail: kukuczka@ustinadorlici.cz nebo na adresu: Ervín Kukuczka, Sychrova 104, Ustí nad Orlicí 562 01 do konce května 2006

Zprávy

Svědkové víry

Komise Víra a Řád při Světové radě církví (SRC) pracuje na vytvoření svazku připomínajícího svědky křesťanské víry. Projekt navazuje na zprávu "Svědkem až do smrti" ("Sdílíme jednu naději", Bangalore 1978). SRC se tématu ujímá nově – žádá přímo církve o informaci o všech osobách/svědcích stojících mimo jejich vlastní tradici i těch, kteří součástí jejich tradice jsou. Navrženy mohou být osobnosti, které reflektovaly ekumenického ducha, podávaly svědectví nenásilnou cestou, zasazovaly se o sociální spravedlnost uprostřed chudých a slabých, misionáři apod.

Obracíme se na vás s prosbou, zda byste se nepokusili odpovědět na následující otázky:

1. Kdo podle vás patří mezi významné křesťanské svědky stojící mimo naši církev?
2. Kdo z naší církve by podle vás měl být zařazen mezi svědky křesťanské víry?

Vaše odpovědi, prosím, zašlete na: poupova@ccsh.cz nebo na Odbor pro vnější vztahy CČSH, ÚÚR CČSH, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6 – Dejvice do 30. 4. 2006.

Ekumenické shromáždění

Ve dnech 4.-8.9.2007 se v rumunském Sibiu uskuteční 3. evropské ekumenické shromáždění (EEA3) "Světlo Kristovo září nade vším – Naděje pro obnovu a jednotu v Evropě". Samotnému shromáždění předcházejí tři etapy. První již proběhla letos 24.-27. ledna v Římě formou mezinárodní konference delegátů z různých církví, náboženských hnutí a ekumenických organizací. V návaznosti na tuto konferenci proběhne podobné mezinárodní setkání, které se uskuteční ve třetí etapě, a to 15. - 18. 2. 2007 v německém Lutherově městě Wittenberg.

V současné době se připravuje i druhá etapa celého procesu na regionální úrovni. Ekumenická rada církví bude i z podnětu CČSH daného při 2. Valném shromáždění ERC (únor 2006) na některém z příštích zasedání jednat o možné realizaci takového setkání v součinnosti s Českou biskupskou konferencí, jako i o případné spolupráci s Ekumenickou radou církví na Slovensku a v Rakousku, s nimiž v současnosti ERC vede rozhovory při pravidelných jednáních. Cílem této etapy je prohloubení povědomí o církvích a náboženských komunitách, přiblížení témat EEA3 i diskuse nad tématy Charty Oecumenicy. Všechny tři etapy jsou navzájem provázány a vyústí ve zmíněném 3. evropském ekumenickém shromáždění.

Bližší informace naleznete také na internetové adrese: www.eea3.org

Výročí AKT

Akademický klub Tábor se chystá oslavit 60. výročí svého trvání (založen r. l946). Plánujeme setkání všech členů (i bývalých) na 13. května 2006 v Brně na Květné ulici. Také hodláme sestavit malý almanach z materiálů ilustrujících historii klubu. Proto žádáme všechny členy, kteří se mohou a chtějí na vzpomínkové akci podílet, aby se nám ozvali, zapátrali ve svých vzpomínkách a našli materiály (např. fotografie), které by mohli k tomu účelu zapůjčit.

Ozvěte se, prosím, písemně na adresu: Akademický klub Tábor, Botanická 1, 602 00 Brno, tel.: na 541212173 (farní úřad) nebo 541233564 (předseda klubu), mailem r.viktorin@centrum.cz (předseda klubu).

Děkujeme za porozumění a podporu

Členové
Akademického klubu Tábor

Pomozte svým hlasováním!

Milé sestry, milí bratři,
sociální odbor ÚÚR se na vás obrací o pomoc při ovlivnění probíhající ankety: Jaké neziskové zařízení dostane finanční dar ve výši 50 000 korun?

Anketa byla vyhlášena v rámci otevření hypermarketu Tesco. Obchodní organizace se při této příležitosti rozhodla věnovat vybranému neziskovému zařízení v Českých Budějovicích částku 50 000 Kč.

Tento finanční dar se také stane základem trvalé spolupráce mezi obchodem Tesco a vybranou neziskovou organizací. Mezi neziskovými organizacemi zapojenými do hlasování je i zařízení Diakonie a misie Církve československé husitské Domeček s ředitelem Karlem Zettlem.

Sestry a bratři,
získaná finanční částka by našemu zařízení Domeček umožnila nejen pokrýt mnohé náklady na připravované aktivity, ale také svoji nabídku rozšířit. Jako podstatné především vidím potenciál v trvalé spolupráci mezi obchodem Tesco a Domečkem.

Chcete li nám pomoci, hlasovat můžete nejpozději do 31. 3. 2006 následujícím způsobem:

Vystřižený hlasovací kupón zašlete na adresu Tesco Stores ČR a. s., Veselská 663, 199 06 Praha 9 Letňany.

Váš hlas, prosím, označte heslem "Dar České Budějovice".

Můžete hlasovat i mailem na adresu anketa@cz.tesco-europe.com

Renata Chytilová
Sociální odbor ÚÚR

HLASUJI PRO NEZISKOVOU ORGANIZACI

DOMEČEK – Trhové Sviny

Jméno a příjmení: _____

Ulice: _____

PSČ a město: _____

Telefon: _____ Podpis: _____

Účastník, který poskytl v soutěži své osobní údaje ke zpracování, má právo na ochranu těchto osobních údajů v rozsahu vyplývajícím ze zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v platném znění.
Účastník má zejména právo na přístup k osobním údajům (§ 11 odst. 3 zák. č. 101/2000 Sb.) a má právo se při porušení zák. č. 101/2000 Sb. obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů s žádostí o zajištění nápravy (§ 21 zák. č. 101/2000 Sb.).
Účastí v soutěži účastník potvrzuje, že poskytnutí osobních údajů je dobrovolné.
Jedna osoba může hlasovat pouze jedenkrát.

Společné dvousetletiny

Kdo by se mohl dožít dvou set let? Jeden člověk těžko, ale tři lidé současně, sečtou-li svá léta, ano. Taková zvláštní oslava a především poděkování Bohu za všechnu jeho milost a pomoc, se bude odehrávat v českoskalickém Sboru Páně 1. dubna. Ten den bude přesně na den 200 společných let JUDr. Karlu Červenému (dlouholetému varhaníkovi a čerstvému devadesátníkovi), jeho manželce Blance (bývalé předsedkyni rady starších, příležitostné varhanici a čerstvé osmdesátnici) a jejich vnučce Blance, čerstvé třicátnici. Kolem milých jubilantů se shromáždí jejich početná široká rodina, z nichž mnozí mají také v březnu a dubnu svá výročí narození či sňatku.

(nai)

Výroční shromáždění u sv. Mikuláše

Výroční shromáždění naší obce se konalo v neděli 5. března hned po bohoslužbách. Úřadující místopředseda ing. Karel Rauš přednesl zprávu o činnosti rady starších. Kromě péče o důstojný, pravidelný a bezproblémový chod náboženského života obce v mikulášském chrámu, kromě starosti o umělecky hodnotné koncerty vážné a chrámové hudby, věnovala rada starších velkou pozornost i činnostem naší církve mimo rámec obce: **poskytla finanční prostředky na nové vydání našeho zpěvníku, materiálně i finančně podporovala a podporuje církevní hudební školu "Harmonie", uspořádala tradiční velmi oblíbenou "mikulášskou" pro pražské děti, realizovala 6. ročník festivalu našich pěveckých sborů, uhradila zájezd členů naší církve k uctění památky Mistra Jana Husa do Kostnice atd. Rada starších byla činná i v oblasti sociální: poskytla finanční pomoc škole pro postižené v Unhošti, přispěla Olivově nadaci, podporovala na studiích kenžského studenta naší teologické fakulty Mgr. Phanuela Osweta. V hospodářské oblasti kromě příspěvku do fondu Bratrské svépomoci poskytla půjčky různým organizacím CČSH.**

Členka revizní komise Mgr. Věra Jelínková konstatovala, že hospodaření rady starších bylo shledáno v naprostém pořádku. Ve své zprávě neopomněla zdůraznit, že **bezchybnost hospodaření náboženské obce konstatovaly i církevní a diecézní revize, dvě revize pražského magistrátu i kontrola finančního úřadu Prahy 1.**

Ze zprávy RST vybrala red

Kalendarium – březen/duben

27. 3. 1921 - První pokus bývalého císaře Karla I. o monarchistický převrat v Maďarsku. ČSR, Království Srbů, Chorvatů a Slovinců a Rumunsko oznámily 30. března Maďarsku, že si vynutí vojensky Karlův odchod, nedojde-li k němu dobrovolně. Karel I. opustil 5. dubna Maďarsko a vrátil se do vyhnanství ve Švýcarsku.

27. 3. 1921 - Narodil se v Sezemicích **Stanislav Libenský** - sochař a sklářský výtvarník, který získal řadu mezinárodních ocenění.

27.-29. 3. 1996 - Anglická královna Alžběta II. vykonala státní návštěvu České republiky. Šlo o první oficiální cestu britského monarchy do historických zemí Koruny české. Královnu doprovázel její manžel princ Philip. Kromě Prahy navštívil královský pár i Brno.

29. 3. 1311 - Uzavřena byla smlouva v Pasově, podle níž se Fridrich I. Habsburský vzdal všech nároků na Moravu (podržel si pouze Znojmo a Pohořelice jakožto zástavu za finanční odstupné).

30. 3. 1836 - Narodil se v Jilemnici v Podkrkonoší **František Pošepný** (+ 27. 3. 1895 v Döblingu) - geolog, jeden ze zakladatelů petrografie. Na základě svých neobyčejně bohatých zkušeností vyslovil převratnou teorii o vzniku rudných ložisek, kterou zpracoval ve svém životním díle T*he Genesis of Ore-Deposits* (vyšlo anglicky roku 1893).

30. 3. 1946 - Demokratická strana na Slovensku uzavřela s římskými katolíky tzv. dubnovou dohodu, podle níž získali jejich přívrženci zastoupení ve funkcích. Slovenští biskupové se obávali sblížení s komunisty (prostřednictvím Strany slobody) a přijali nabídku demokratů; rozdělení funkcí bylo provedeno v poměru 7 : 3 ve prospěch příznivců římského katolicismu.

31. 3. 1921 - Došlo k obnovení Slovenské národní strany. Ze Slovenské národní a rolnické strany se odštěpilo "martinské křídlo" v čele s E. Stodolou. Slovenská národní strana se stala malou pravicovou stranou, sdružující zejména slovenské nacionalisty evangelického vyznání.

1. 4. 1926 - Zahájila činnost Národní banka československá (předtím její povinnosti vykonával Bankovní úřad ministerstva financí) jako základní orgán měnové správy a ústřední cedulová (emisní) banka ČSR. Byla akciovou společností, v čele stál guvernér jmenovaný prezidentem na 5 let. Hlavním úkolem této banky byla správa československé měny, banka měla na 15 let výhradní právo emise (vydávání) bankovek. Zřízení banky bylo projevem postupující hospodářské stabilizace Československa a přechodu k výrazné konjunktuře.

2. 4. 1396 - Za předsednictví krále Zikmunda a markraběte Jošta byl vyhlášen verdikt ve sporu panské jednoty s králem Václavem IV. Ve všech sporných otázkách musel král ustoupit, čímž byla značně okleštěna jeho dosavadní moc. Nejvyšší zemské úřady se dostaly plně do rukou příslušníků odbojné šlechty, králi byla nadřazena královská rada, bez níž neměl právo o ničem rozhodovat. Václav IV. se stal ve vlastní zemi pouhou figurkou v rukou vysoké šlechty.

2. 4. 1921 - Narodil se v Dobrovicích **Jiří Adamíra** (+ 14. 8. 1993 v Praze) - herec a pedagog.

(red)

Pro děti a mládež

Bůh tak miloval svět

že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Tato věta je velmi známá, její obsah je však pro mnohé těžko pochopitelný. Kristovu oběť můžeme pochopit spíš srdcem než rozumem. Chcete-li se však dozvědět tajenku, trošku rozumu potřeba bude – seřaďte písmenka podle čísel.

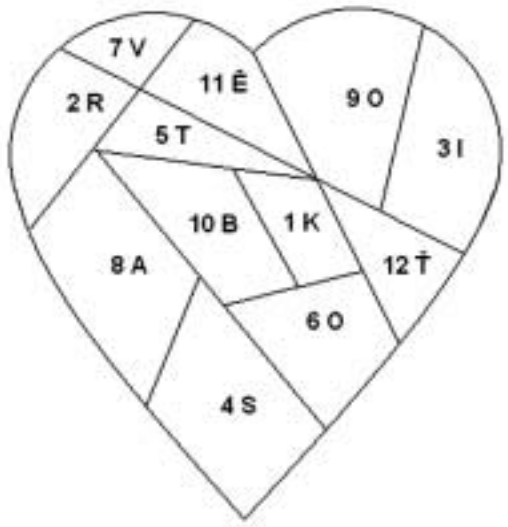

(Řešení z minulého čísla: Znamení

Jana Krajčiříková

Český zápas
MK ČR E 127 ISSN 0323-1321
Týdeník Církve československé husitské
Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6
Vedoucí redaktor: ing. Pavel Pánek, redakce: Dr. Helena Bastlová, Mgr. Jana Krajčiříková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123, mail: cesky.zapas@ccsh.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz